

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. VII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

dinaria daretur piorum resurrectio, quæ non esset futura in die extremo non potuisset dicere Salvator, omnes & singulos pios in die extremo fore suscitandos. Nec obstat, quod nonnulli piorum ante extremum diem Christo moriente resurrexerint, resurrectio enim ista fuit extraordinaria, quæ universalitati futuræ resurrectionis piorum in adventu Christi nihil detrahit. Quemadmodum universaliter dicere licet: Totus ille sexies centenorum millium numerus, quos Moses ex Ægypto eduxit, in deserto fuit occisus nec terram Canaan attigit, non obstante eo quod excipiendi tamen hic sint Josua & Caleb, id quod tamen dicere non liceret, si aliquo tempore notabilis eorum numerus ad terram Canaan fuisset deductus.

Minor patet quia si extraordinaria & paucorum saltem esset illa resurrectio de qua agitur 1. Thess. iv, 16. utique non simpliciter dicere potuisset Apostolus *οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ* resurgent, sed limitandum fuisset hoc subiectum, & ad paucos saltem restringendum, sicut dicere non licet: Mortui resurrexerunt Christo moriente, sed saltem, multi mortuorum Christo moriente resurrexerunt, imo res adeo manifesta est, ut nec Chiliastæ, quod in his desiderent, reperire possint.

Evictum itaque est quod in adventum Christi incidat universalis illa omnium piorum resurrectio, quæ apud Johannem dicitur futura *ἐν τῇ ἑσχατῇ ἡμέρᾳ*, in quo etiam Chiliastas nobiscum consentire ex testimoniis sequentibus erit manifestum.

§. VII. Edidit quippe Animadvertentis nobilissima Conjux superiori anno librum, cujus titulus: *Glaubens-Gespräche mit Gott*, in cujus tertia parte omnia fere Chiliastarum secreta prodidit, cumque Dominus Maritus ejus in Animadvers. §. 34. profiteatur, omnes

omnes illos, qui de Chiliafmo aliter atque ipse, docent, ad se non spectare neque ex veritate esse, procul dubio inter illos numerari Uxorem suam haud admittet, adeoq; hujus theses marito etiam jure tribui poterunt. Docet autem hæc pag. 838. Johannes siehet in diesem Gesicht / quod commemoratur Apocal. xx. nicht nur die Seelen der Enthaupteten / als wenn keine andere zu diesem Reiche / Regno Chiliafmo, kommen würden / sondern auch die nicht angebetet haben das Thier / ob sie gleich nicht wahren alle getödtet worden; denn deine (Christi) Kinder wissen / das Alle die in dem Glauben an deinem (Christi) Namen entschlaffen sind / an diesem Reiche sc. Chiliafmo Theil haben. Et paucis interjectis: Es ist deinen Kindern gnug / das sie wissen / das du nicht einen einzigen von denen die an dich glauben / verlassen oder versäumen / sondern den Kleinen und den Grossen den Gnadenlohn geben wirst nach deiner Verheissung (id quod etiam confirmat dictis Hebr. iv, 1. Apoc. xi. 18. in margine adjectis) einem jeglichen nach dem Maass deiner Gabe / als er ein Glied an deinem Leibe befunden wird. Alle werden ein unvergängliches Reich / Regnum, Chiliafmo empfahen / 2c. Eodem modo & ipse Animadversionis Autor in epistolâ ad Theologos nonnullos de Visionibus, §. II. divinitus narrat revelatum esse nobili loco natæ Virgini, quod in regno Chiliafmo futuri sint omnes beatè defuncti. Verba Germanica sunt: Auch werden in dem Reiche seyn alle die selig entschlaffen sind 2c. in fine pag. II. edit in octav. Ex quibus testimoniis tale formo argumentum:

Quicumque mortuorum in regno millenario futuri sunt, resurgere debent ante ejus initium, adeoq; in futuro Christi adventu, hunc enim Chiliafmo ponunt

nunt paulo ante regni millenarii initium, ut patet ex Animadv. §. 29. ubi Animadvertens ait: *Tecum nul-
lum alium usquam visibilem Christi adventum credo,
quam qui fiet cum tubâ & voce Archangeli de celo
descensurus est iudicium vivorum & mortuorum insti-
tutus, quod ante mille annos (regni Chiliaistici) fore
ostendi. Et ibidem: Ante millenarium apparitio Chri-
sti erit &c.*

At pie demortui omnes futuri sunt in regno Chiliastico, ut adducta docent testimonia.

E. Omnes pie demortui resurgere debent in futuro Christi adventu, quæ est ipsa Conclusio quarta, unde adeo & illam ex hypothesibus Chiliastarum fluere manifestum est.

§. VIII. Hac igitur satis firmatâ, sit *thesis quinta*: Post illam piorum resurrectionem nulla poterit admitti alia resurrectio, in quâ etiâ resurgant pii. Probat hęc inde, quod omnes pii dicantur à Christo suscitandi, *ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ*, Joh. VI. v. 39. seqq. ubi certus determinatur dies resurrectioni omnium piorum. Quemadmodum igitur non licet dicere: Omnes impii per diluvium sunt deleri, eo quod magnus adhuc eorum numerus post illud orbem occupavit, ita nec diceret Christus, quod omnes pios demortuos foret resuscitaturus *ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ*, si post id tempus magnus adhuc piorum numerus morti esset succubiturus, ac M. demum annos (hoc enim temporis spatium resurrectionem secundam à primâ distare volunt Chiliastæ) post *ἑσχάτων ἡμερῶν* esset suscitandus. Sit argumentum:

Omnes in Christum credentes resurgent in die extremo, ut patet ex Joh. VI. 39. & seqq.

Quidam credentes non resurgent in die extremo sed M. annos post eum.

Qui-